

זכר צדיק לברכה איש המופת הרב הקדוש הגאון
מפורסם ר' ישראל הה"מ [הרב המגיד]
דקאזעניץ אשר יצק מים ע"י איש חי רב פעלים
הה"מ [הרב המגיד] רבינו הגדול ממעזעריטש [ר'
דב בער] הנה הפלגות גדולתו בתורה הנגלית ידוע
ומפורסם לכל, וכאשר ידוע מעוצם חריפתו
ובקיאיתו מהחילוקים המבואר בחיבור 'תפארת
ישראל' שלו ובפרט שבעת היותו בשׁפֿת תחכמוני
דוואלאזין שמעתי מפי הקדוש הגאון האמיתי
מוה' [מורנו הרב] ר' חיים אשר אמר בזה"ל [בזו
הלשון] להגדול ר' יעקב מאיר אשר הי' הרב
דק"ק [דקהילת קודש] בריסק: "אני יודע בטוב
מהות הרב דקאזעניץ כי בעת שהלכתי בגולה
הייתי בקאזעניץ עסקתי עם הרב הנ"ל [הנזכר
לעיל] כיום תמים בעמקי הפלפול, ומצאתי אותו
בקי בבבלי ממש בע"פ [בעל פה] עם לשון
התוספות מראשו לסופו, לבד מה שהוא בקי
בש"ס [בששה סדרים] ירושלמי ופוסקים
ראשונים אחרונים כאחד מהגאונים. הנה הרב

זכר לדיק לזכרה איש המופת הזה הקדוש האלון ומפורסם ר' ישראל הסימ
דקאזעניץ אשר ילך מים ע"י איש ח' רב פנלים הסימ רבינו הגדול ממעצמאיש
הנה הפלגות גדולות בתורה הנגלים ידוע ומפורסם לכל וכאשר ידוע ומעולם
הירפוח ובקראתו מהמילוקים הנוצח נחזור תפארת ישראל שלו ונפרט שנת
היותו בשנה תתקמ"ו דוראלחון שבעתי מפי הקדוש האלון האמיתי מוח' ר'
היים אשר אמר בזה"ל להגדול ר' יעקב מאיר אשר ה' הרב דק"ק צריקס אני
ידוע בטוב מוחות הרב דקאזעניץ כי צעט שחלתי בגולה הייתי בקאזעניץ ונעסתי
הרב הנ"ל כיום ממים צננוקי הפלגל ומוחלתי אחרו בקי צננלי ומעט צננלי
ועם לשון החסופות מראשו לבסוף לבד מה שהוא צקי צנסי ירושלמי ופוסקים
ראשונים אחרונים כאחד ומתאזנים הנה הרב הקדוש הזה ידוע ומפורסם צמופסו
חזון לטוב כנעט צאדון הצענסי אף המעט אשר לפני לא אחד צעט הייתי
בצארצאנא חסיתי כלל הרב חסיד המפורסם ר' דוד אשר הוא מגדולי חסידים
המורה הקדוש ר' אשר משפאלין וצנסי קדומים ה' הרב ר' דוד הנ"ל מהנסעס
לזה"ל לקאזעניץ ויפאר לי הרב הנ"ל כעס סיפורים אשר יעניו רלו ולא זו
שפאלי פלגים מעשה השם סיפר לי דרכו צדוקס לי לאסוף ממון הרבה והוא
רבי"ה ה' חיוחס צנלויס גדול וכל הממון פיזר לצדקה ונפרט להכנסת כל
פעם צהא לביטו אשה קרובה שלישי בשלישי שיאזר לה לחטות צהא ואמר לה
אמה רואה ממנו קדחת אני נותן לך והלכה האשה ממנו צפתי נפש כי
צמחה ה' שנוולתי אף לה כל לרבי צחא כי הוא מפור גדול ברוקים ומכסי
לקרובים ואח"כ אמר הרב הקדוש לזוננו מדע שחלש האמת הוא קרובתי לכן
תקרב איחס צכל מיני התקרבות וכן עשאה ונפנה לה סעודה כמלאלאסיס
מזונים והאש' יושנת צנסיס זועפס ואחר הסעוד' קרא לה הרב הק' לחזרו
ואמר לה חסיד הלסכרות צמון ומשנה הדוני' והמלונסיס וכל תפרסיס הוא
בס"ה חמסיס אדומים ואמר לה חזר טוב אני אחן לך למחר קדחת והלכה האשה
פעם השני צפתי נפש יומר ודרכו צדוקס ה' לעסות פעולות מרואס גם לזאיהע
למחר צקר צהא לבכזר קדשו ומתקמים גויה שעריס אשר יס לה חולי קדחת
לה שנה תמימיה וכל הרופאים הגדולים אינס יכולים לרפאותה צסוס אופן ואמרה
ו רבינו הק' שבעתי שני הסוד אשר הוא מתחסד גם עם איה"ע לכן נקשתי
בכזר קדושתו שירפאני מתחלולי המר ומה שיגזר עלי אחן ואמר לה חולי
נקדחת ממון רב כזה לרפאות סוה חמסיס אדומים ולא אימרה וסיפיה לו מיד
חמסיסיס ונכסיה ממנו צריא צחכלתי ואחר קרל לאש' ונמן לה המעפסיס
אדומים ואמר לה הא לך קדחת ועש' חמנו' לבצח צמזיט ונמן לה על ההוללות
הרד ונכר' ונכס' לרעה צצור ; לב :

הקדוש הזה ידוע ומפורסם במופתיו חוץ לטבע כמעט באופן הבעש"ט אן המעט אשר לפני לא אכחד. בעת היותי באראדנא חסיתי בצל הרב החסיד המפורסם ר' דוד אשר הוא מגדולי חסידים מהרב הקדוש ר' אשר משטאלין, ובשנים קדמונים הי' הרב דוד הנ"ל מהנוסעים להח"מ [להרב המגיד] לקאזעניץ וסיפר לי הרב הנ"ל [הנזכר לעיל] כמה סיפורים אשר עיניו ראו ולא זר, פלאי פלאים מעשה השם סיפר לי. דרכו בקודש הי' לאסוף ממון הרבה והוא יוב"ב [בני ביתו] הי' חיותם בצמצום גדול וכל הממון פיזר לצדקה ובפרט להכנסת כלה. פעם באה לביתו אשה קרובה שלישי בשלישי שיאזור [שיעזור] לה לחתנות [לחתונת] בתה ואמר לה: "מה אתה רוצה ממנו? [מאתנו] קדחת אני נותן לך." והלכה האשה מחדרו בפחי נפש כי דעתה הי' שבוודאי יתן לה כל צרכי בתה כי הוא מפזר גדול לרחוקים ומכש"כ [ומכל שכן] לקרובים. ואח"כ [ואחר כך] אמר הרב הקדוש לזוגתו: "תדע שהאש' [שהאשה] הזאת היא קרובתי לכן תקרב אותם בכל מיני התקרבות." וכן עשתה ונתנה לה סעודה כמו לאנשים [לאנשים] חשובים. והאש' [והאשה] יושבת בפנים זועפים. ואחר הסעוד' [הסעודה] קרא לה הרב הק' [הקדוש] לחדרו ואמר לה חשוב הצטרכות בתוך [בתוך], וחשבה הנדוני' [הנדוניה] והמלבושים וכל הפרטים הוא בס"ה [בסך הכל] חמשים אדומים. ואמר לה: "טוב טוב, אני אתן לך למחר קדחת." והלכה האשה בפעם השני בפחי נפש יותר. ודרכו בקודש הי' לעשות פעולות נוראות גם לאוה"ע [לאומות העולם]. למחר בקר באה לכבוד קדשו ממרחקים גויה עשירית אשר יש לה חולי קדחת לה שנה תמימה, וכל הרופאים הגדולים אינם יכולים לרפאותה בשום אופן ואמרה לו: "רבינו הק' [הקדוש], שמעתי שמו הטוב אשר הוא מתחסד גם עם אוה"ע [אומות העולם]. לכן בקשתי מכבוד קדושתו שירפאני מתחלואי המר, ומה שיגזור עלי אתן." ואמר לה: "חולי הקדחת מזמן רב כזה לרפאות שוה חמשים אדומים." ולא איחרה וסיפרה [וספרה] לו מיד החמישים ונסעה ממנו בריא בתכלית. ואחר כן קרא להאש' [להאשה] ונתן לה החמשים אדומים ואמר לה: "הא לך הקדחת ועש' [ועשי] החתונ' [החתונה] לבתך בזמ"ט [בזמל

טוב]. "ונתנו לה על הוצאות הדרך וברכ' [וברכה] ונסע' [ונסעה] לדרכה בטוב לבב: